

F. t. l. om psykiatrisk behandling

Stk. 3. Sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren nærmere regler om fremgangsmåden ved gennemførelse af tvangsendlæggelser, herunder om politiets medvirken hertil.

Tvangstilbageholdelse

§ 10. Tvangstilbageholdelse af en person, der er indlagt på psykiatrisk hospitalsafdeling, skal ske, hvis overlægen finder, at betingelserne i § 5, stk. 2, er opfyldt. I akutte tilfælde kan vagtlægen træffe midlertidig beslutning om tvangstilbageholdelse.

Stk. 2. Beslutning om tvangstilbageholdelse skal omgående meddeles patienten, og der skal samtidig beskikkes en patientrådgiver, jf. § 25.

Stk. 3. Fremsættes anmodning om udskrivning, skal overlægen snarest muligt og senest inden 24 timer meddele patienten, om denne kan udskrives, eller om tvangstilbageholdelsen opretholdes. Fremsættes anmodning om udskrivning inden for det første døgn efter, at tvangsendlæggelse har fundet sted, skal overlægens beslutning meddeles senest 48 timer regnet fra tvangsendlæggelsen. Patientrådgiveren underrettes samtidig.

§ 11. Når betingelserne i § 5, stk. 2, ikke længere er til stede, skal frihedsberøvelsen straks bringes til ophør. Patienten og patientrådgiveren underrettes straks herom.

Kapitel 4

Tvangsbehandling

§ 12. Tvangsbehandling må kun anvendes over for personer, der opfylder betingelserne for tvangstilbageholdelse, jf. § 10. Tvangsbehandling kan først besluttes efter, at patienten har været under tilstrækkelig langvarig observation i hospitalsafdelingen til, at observationen kan danne grundlag for en bedømmelse af tilstanden og behovet for behandling. Tvangsbehandling må ikke iværksættes, før andre typer af frivillig behandling har været forsøgt og vist sig åbenbart nytteløse.

Stk. 2. Tvangsbehandling må kun ske af behandlingsmæssige årsager. Ved tvangsbehandling med lægemidler skal der anvendes afprøvede lægemidler i sædvanlig dosering og med færrest mulige bivirkninger.

Stk. 3. Ved tvangsbehandling bør der ikke anvendes depotmedicin. Elektrostimulation må ikke benyttes som led i tvangsbehandling,

medmindre der foreligger en livstruende tilstand.

Stk. 4. Afgørelse om tvangsbehandling træffes af overlægen. Denne træffer samtidig bestemmelse om, i hvilket omfang der om fornødent kan anvendes magt til behandlingens gennemførelse. I akutte tilfælde kan vagtlægen træffe midlertidig beslutning om tvangsbehandling.

Stk. 5. Tvangsbehandling bør ikke finde sted inden for 24 timer, før patienten skal deltage i møde om sin egen sag.

Stk. 6. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om tvangsbehandling.

§ 13. En person, der opfylder betingelserne for tvangstilbageholdelse, og som modsætter sig behandling af en akut og livstruende somatisk sygdom, kan undergives tvangsbehandling af denne sygdom, såfremt sygdommen udsætter patientens liv eller helbred for væsentlig fare.

Stk. 2. Beslutning om tvangsbehandling som nævnt i stk. 1 træffes af vedkommende psykiatriske overlæge og overlægen på den pågældende somatiske afdeling i fællesskab. Behandling kan om fornødent ske på somatisk afdeling.

Stk. 3. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om tvangsbehandling efter denne bestemmelse.

Kapitel 5

*Tvangsfiksering m.v.**Tvangsfiksering*

§ 14. Tvangsfiksering må efter denne lov kun anvendes over for personer, der er tvangsendlagt eller tvangstilbageholdt.

Stk. 2. Forud for anvendelsen af tvangsfiksering skal situationen være søgt afhjulpet ved tilførsel af ekstra kvalificeret personale.

Stk. 3. Som middel til tvangsfiksering må alene anvendes bælte, hånd- og fodremme samt handsker. Til gennemførelse af tvangsforanstaltninger må kun anvendes personale, der har gennemgået psykiatrisk plejeruddannelse.

Stk. 4. Tvangsfiksering må kun anvendes i det omfang, det er nødvendigt for at afværge, at en patient udsætter sig selv eller andre for nærliggende fare for at lide alvorlig skade på lemme eller helbred.